

Upon a Ground

Justin Bland – baroktrompet, blokfløjte og kontratenor

Kristina S. Husum – baroktrompet

Brøndby Strand Kirke – onsdag den 2. september 2020 kl. 19.00

Grundtvigs Kirke – torsdag den 3. september 2020 kl. 19.30

Trinitatis Kirke – fredag den 11. september 2020 kl. 16.30

Vestervang Kirke – søndag den 4. oktober 2020 kl. 16.00

Koncerterne er støttet af A.P. Møller Fonden og Augustinus Fonden.

Program

Romanus Weichlein	Sonate nr. 1 fra <i>Encænna musices</i>
Henry Purcell	<i>Three Parts upon a Ground</i> , Z. 731
Gottfried (Godfrey) Finger	Sonate i C-dur
Heinrich Ignaz Franz von Biber	Passacaglia
Johann Heinrich Schmelzer	Sonata à 3
Justin Bland	<i>Ground for ePB</i>
Henry Purcell	<i>An Evening Hymn</i>
Henry Purcell	Sonate nr. 6, Z. 807
Johann Sebastian Bach*	<i>O Gott, du frommer Gott</i> , BWV 767
Philipp Jakob Rittler	Ciaccona

*BWV 767 spilles ikke i Trinitatis Kirke.

Medvirkende

Justin Bland – baroktrompet, blokfløjte og kontratenor

Kristina S. Husum – baroktrompet

Tinne Albrechtsen og **Ida Lorenzen** – barokviolin

Georgina McKay Lodge – barokviola

Hanna Loftsdóttir – barokcello

Mads Høck – orgel

Om programmet

Justin Bland har nøje udvalgt musik som tydeligt viser variationen i en **basostinat**. En **basostinat** eller **basso ostinato**, kendt på engelsk som enten ”**ground bass**” eller bare ”**ground**”, er princippet om den tilbagevendende basfigur i et musikstykke. Princippet kendes fra passacagliaen, chaconnen og improvisationer, men idéen findes i mange andre variationer. Programmet ”**Upon a Ground**” demonstrerer den overvældende mængde af variation, der kan opnås i musikken med dette simple princip.

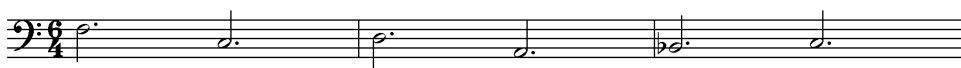
Romanus Weichlein (1652 – 1706): Sonate nr. 1 fra *Encænica musices*, op. 1

Romanus Weichlein blev født i Linz i Østrig som Andreas Franz Weichlein. Mens han studerede i Salzburg blev han bekendt med Heinrich Biber. Han tog navnet Romanus, da han blev involveret i benediktinerordenen. Weichlein var både musiker og præst og arbejdede i nonneklostrene Nonnberg og Säben. Han døde af tyfus efter han blev overført til klosteret Maria Haid i Ungarn mod sin vilje. Samlingen *Encænica musices*, som består af 12 sonater, er blevet dedikeret til kejser Leopold I. I den første sonate bruger Weichlein følgende passacagliabas i ”Con discretione”-satsen:

Henry Purcell (1649 – 1726): *Three Parts upon a Ground*, Z. 731

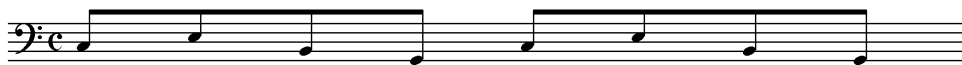
Henry Purcell blev født i London, hvor han modtog sin første musikalske uddannelse som kordreng ved Chapel Royal. I en alder af 20 blev han organist i Westminster Abbey, seks år senere også i Chapel Royal. Purcell komponerede kirkemusik, kammermusik og musik til skuespil og operaer. Selvom han døde meget ung, blev Purcell udnævnt til Englands største komponist, mens han stadig levede. I denne koncert spilles Purcells populære *Three Parts upon a Ground* af blokfløjte og to violiner samt basso continuo, som spiller denne baslinje:

Gottfried (Godfrey) Finger (c. 1660 – 1730): Sonate i C-dur

Gottfried Finger blev født i Olomouc i Moravia i den nuværende Tjekkiske Republik og modtog sin uddannelse ved hoffet til prins-biskop Karl von Liechtenstein-Kastelkorn. Han blev ansat som hofmusiker i München og senere hos kong James II i England. Da kongen skulle gå i eksil, boede Finger i London og arbejdede som freelancer. Senere flyttede han tilbage til kontinentet og arbejdede i Breslau, Berlin, Innsbruck og til sidst i Mannheim, hvor han døde i 1730. Fingers kompositioner er stærkt påvirkede af samtidige komponister, som f. eks. Heinrich Biber. Sonate i C-dur blev oprindeligt komponeret for trompet,

violin, obo og basso continuo. I vores opførelse erstatter vi oboen med en anden violin. Finger brugte denne hurtige ostinatbas i den sidste sats:

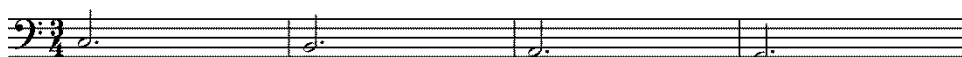
Heinrich Ignaz Franz von Biber (1644 – 1704): Passacaglia

Heinrich Biber blev født i Bøhmen. Han modtog musikundervisning fra bl.a. Heinrich Schmelzer. Efter at han blev ansat af prins-biskop Karl von Liechtenstein-Kastelkorn i Olomouc, blev han ansat i kapellet til ærkebiskop Max Gandolf von Kuenburg, hvor han til sidst blev forfremmet til kapelmester. Han blev hædret for sit komponistværk af kejser Leopold I. Biber var ikke bare komponist men også en meget berømt violinvirtuos. I programmets solostykke for violin udnytter Biber violinistens evne til at spille polyfonisk med sig selv. Han brugte denne korte baslinje:

Johann Heinrich Schmelzer (c. 1620 – 1680): Sonata à 3

Johann Heinrich Schmelzer er virtuosviolinmusikkens far i Østrig. Schmelzers egen far var officer under trediveårskrigen, og han voksede op i en feltlejr. Selvom det er uklart, hvornår han flyttede til Wien, og hvem han studerede hos, arbejdede han omkring 1653 som violinist ved hofkapellet der. Han havde et tæt forhold til kejser Leopold I, som var en ivrig komponist. Schmelzer, som den første ikke-italienske, blev kapelmester ved hofkapellet i Wien og blev senere hædret for sit musikalske arbejde. I vores opførelse af Sonata à 3 erstattes trombonen med en viola, som er helt i tråd med datidens performancepraksis. Sonatens anden del har en simpel basostinat, der består af fire toner:

Justin Bland (f. 1986): *Ground for ePB*

Ground for ePB er komponeret af baroktrompetist Justin Bland for ensemble Paulus Barokk og blev uropført den 23. januar 2020 i Norge af Justin Bland og Ole Thomas Gjørnum på baroktrompet, Siv Thomassen og Annelies van der Vegt på barokviolin, Daniela Braun på barokviola og Mime Brinkmann på barokcello. Stykket bryder med basostinattraditionen, idet følgende ostinat generelt ikke er i bassen, men det meste spilles af de højere stemmer:

At præsentere ostinatens i de højere stemmer giver en større harmonisk frihed end blot at gentage den i bassen. En af de største udfordringer ved at skrive for baroktrompeten, og måske hovedgrunden til mangelen på moderne kompositioner skrevet til den, er at instrumentet er begrænset til overtonerækken. Bland har derfor skrevet stykket for to trompeter i forskellige stemninger (C og Des). Da det er umuligt for én trompet at spille ostinatens i sin helhed, deler de to trompeter den mellem sig.

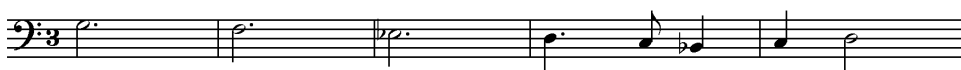
Henry Purcell: *An Evening Hymn*

Også i vokalmusik var basostinatens populær. Denne stille aftenbøn har en lang og langsom baslinje:

Henry Purcell: *Sonate nr. 6, Z. 807*

Dette stykke, som begynder langsomt og bliver mere aktivt mod slutningen, er skrevet over denne basostinat:

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750): *O Gott, du frommer Gott*, BWV 767

Bachs *O Gott, du frommer Gott*, BWV 767 er en variationsrække over den lutheranske koral ”O Gott, du frommer Gott” (dansk: ”Min Jesus er for mig”). Stykket består af ni *Partite diverse*, som inkluderer den harmoniserede koralmelodi (*Partita I*) samt otte variationer (*Partite II–IX*), én for hver af salmens otte vers. I *Partita II*, stykkets første variation, bruger Bach denne ostinat i bassen:

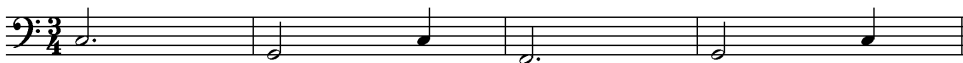

Bach er ikke særlig streng med gentagelsesplanen for ostinat—måske kan den mere kaldes en hybrid ostinat/ritornello. Da værket ikke kræver et orgel med pedaler, giver det vores organist Mads muligheden for at vise alle sider frem af Grundtvigs Kirkes nye fremragende Klop-orgel med syv stemmer.*

* Brug af dette orgel gælder kun i Grundtvigs Kirke.

Philipp Jakob Rittler (c. 1637 – 1690): *Ciaccona*

Philipp Rittler blev født i Schlesien. I jesuitgymnasiet i Troppau blev han bekendt med Heinrich Biber og den berømte trompetvirtuos Pavel Vejvanovský. De tre musikere blev livslange venner. Rittler studerede teologi samt musik og blev ansat som kapellan og musiker ved hoffet til prins-biskop Karl von Liechtenstein-Kastelkorn. I denne chaconne bruger han denne livlige baslinje:

– Programnoter af Daniela Braun og Justin Bland

Om de medvirkende

Justin Bland har i kraft af sit ”blændende virtuose trompetspil” (*Grunion Gazette*) en succesfuld karriere med sig i bagagen fra USA. I Nordamerika har han spillet med bl.a. American Bach Soloists, Apollo’s Fire, Washington Bach Consort, Tempesta di Mare, Musica Angelica, Scaramella, Bach Collegium San Diego, Lyra Baroque Orchestra og Four Nations Ensemble. Nu bosiddende i Danmark formår han både som solist og ensemblemusiker at kombinere sine fortløbende amerikanske og canadiske engagementer med nye opgaver for toneangivende barokensembler såvel i Danmark som i resten af Skandinavien og Europa. I Europa har han spillet med Les Arts Florissants, Camerata Øresund, Copenhagen Soloists, Barokksolistene, Arte dei Suonatori, Höör Barock, Göteborg Baroque, ensemble Paulus Barokk, Göttinger Barockorchester, Orkester Nord (tidligere Trondheim Barokk), TSO Tidlig (Trondheim Symfoniorkesters barokorkester), Concerto Bremen, Wrocław Baroque Ensemble og mange flere.

Justin har specialiseret sig i at spille nogle af de højeste og sværeste trompetstykker på historiske instrumenter. Han har for eksempel spillet J. S. Bachs berømte 2. Brandenburgkoncert flere gange med forskellige barokensembler i Canada, USA, Colombia og Danmark. Blandt de bemærkelsesværdige soloforestillinger i 2020 er Haydns trompetkoncert (på klaptrompet), flere trompetkoncerter af Hertel og Faschs koncert for trompet, violin og obo d’amore [nogle forestillinger er blevet udskudt pga. coronakrisen]. Justin er også kontratenor og har sunget med bl.a. Apollo’s Fire og Opera Cleveland.

<https://justinblandtrumpet.com>

Kristina Schjelde Husum har de sidste 15 år virket som trompetist medvirkende i alt fra små kammermusikalske projekter, via sinfonietta og symfoniorkestre, til de helt store operaproduktioner. Både i Danmark, Syd-Sverige og Norge er hun efterspurgt. De seneste 8 år er det dog baroktrompeten som har stået hendes hjerte nærmest. Her har hun optrådt både som orkestermusiker og solistisk i talrige små og store løse projekter, samt med de mere etablerede ensembler som Camerata Øresund, Copenhagen Soloists, Chr IVs barokensemble og andre.

De øvrige musikere er som en del af den tidligere musikbølge, aktive i forskellige ensembler og sammenhænge. De har med deres forskellige nationaliteter ligesom Justin Bland og Kristina Schjelde Husum base i Skandinavien.

